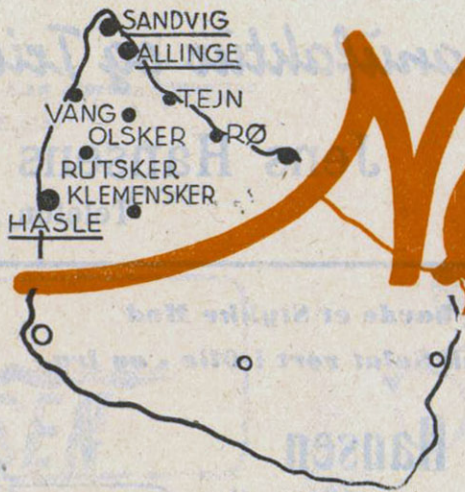

Jul paa

Nordbornholm

Uddeles gennem Postvæsenet til ca. 2000 Husstande paa Nord-Bornholm

JULEN

ONSDAG DEN 17. DECEMBER

1947

Jul paa Borregaard

Klokken var vel ikke mere end fire om Morgenen en god Uge før Jul, da det pludselig gav sig til at knage i Fjælene i den brede Alkoveseng i Borregaardens Sengekammer, hvor den trinde og glade Johan Brandt sammen med sin magre og sure Kone Hanna tilbragte en Trediedel af Døgnets Timer, om Vinteren som Regel dog flere, da Natten begyndte allerede Klokken otte og varede, til Bornholmeren faldt i Slag til seks.

Aarsagen til, at de to i kropslig og sjælelig Henseende saa diametrale Moodsætninger som Johan og Hanna denne Morgen lavede sig til at forlade den varme Ægteseng saa tidlig, var, at Julegrisen skulde slagtes, hvilket ikke alene var en Begivenhed, men ogsaa krævede begges Nærværelse. Johans for at tage et Nap med, at Grisen ikke skulde vælte sig ned af Slagtebænken, og Hannas for at røre i Blodet, hvad hun aldrig betroede til nogen anden; thi det havde meget at sige, naar Pølsen skulde laves, om Blodet var blevet rigtigt rørt, saa det ikke var „levret“.

Johan gabede og strakte sig med Fødderne mod Sengegavlen, saa den knagede; han var mest tilpas til at vende sig om paa den anden Side og sove videre; men Hanna gnajl med sin skarpe Stemme, at det var paa Tide, at staa op, om de skulde naa at faa Vandet i Murkedlen paa Kog, inden Jens Møller kom for at slagte.

Med sine krogede Fingre famlede hun i Mørket rundt paa Bordpladen, til hun fik fat i en Fyrstik og det med Sats præparerede Topstykke til at tænde paa. Med stort Besvær fik hun Fyrstikken til at fatte, og efter at Svovlet havde glødet grønt og gult og faaet hende til at hoste et Par Gange, holdt hun Haanden skærmende for Flammen og gik hen til Hjørneskabet, hvor Brændevinskaraffen og Talglyset i Messingstage havde Plads, og tændte Lyset, som hun stillede midt paa Bordet.

Johan laa med Hænderne foldede over sin runde Mave og betragtede sin Viv, der stod i Lysskæret, lang og tynd i den ankelside Særk og med Nathuen siddende stramt om det spidse Hoved. Han smilede, men det var ikke af Hengivenhed eller Attraa. Han kom blot ved Synet af hende til at tænke paa et Billede, han engang havde set af en hvid Dame, som spøgede paa en Herregaard — saadan som Hanna saa ud, som hun stod i Lysskæret, havde ogsaa Spøgelset set ud. Han lukkede Øjnene og skulde til at filosofere over Hannas Dejligheder, sammenlignet med andre Kvinder, som han kendte, da han blev afbrudt ved, at hun skarpt sagde til ham:

— Er det Mening, at jeg selv skal ordne Grisen, eller har du tænkt paa at staa op og hjælpe til? For har du det, saa er det paa Tiden, at du letter dig!

Han gabede:
— Det er Fandens, at det er saa nær om mod Jul; det kunde godt have ventet fjorten Dage endnu, saa én kunde faa udsovet!

★ Juleforberedelser

★ og Julegilde

★ i gamle Dage

af Carl J. E. Aakerlund

Ikke længe efter, at Johan og Hanna var tøret ud af Ægtesengen, kom der Liv paa Gaarden. Karlene og Pigerne blev purret ud; ogsaa de var sure over at skulle saa tidligt op, men der hjalp ingen kære Mor, Julen stod for Døren, og Madammen var skrap, saa det gjaldt bare om at lystre.

Karlene havde Dagen før baaret tørt, finthugget Brænde ind i Bryggerset, saa det var nemt for Pigerne at faa opfyret under Murkedlen til Skoldevandet og paa Ilderne under Søbegryden, for der skulde spises tidligt Morgenmaal, saa alle kunde være færdige, til Slagteren kom.

Henved Sekstiden kom Jens Møller, og efter at han havde faaet sin Sul og Søbe og en ekstra Syp til i Dagens Anledning, gik han til sit blodige Arbejde, og snart efter forkyndte Grisen højtlydt med Kniven i Halsen, at Juleforberedelserne var begyndt hos Johan Brandts paa Borregaarden.

Anden Juledag plejede man at holde Julegilde paa Borregaarden; det var gammel Skik, og den holdt Johan Brandt højt i Ære. Den Dag samlede mange af baade hans og Hannas Slægt paa Gaarden, og den Dag var hun altid i straalende Humør, for gjaldt det Slægt, saa var hendes baade finere og rigere end hans; hun var nemlig en Jespersen!

Dette Aar havde Vinteren været mild til nogle Dage før Jul, men saa faldt det ind med let Frost, og Lillejuleaften gik Vinden om i Sydøst, og det begyndte at sne. Hele Natten og Juleaftensdag med, lige til Kirkeklokkerne begyndte at kime, sneede det, saa da Folk Julemorgen stod op, laa Jorden hvid, saa langt Øjet kunde se. Det eneste sorte, der var at se, var Havet mod Vest og Skovene, der stod som skarpe Silhuetter mod den lysegraa Vinterhimmel og indfattet i det hvide Højland mod Øst.

Allerede fra om Formiddagen steg den hvide Brænderøg op fra Borregaardens tre Skorstene (det var fint at have tre Skorstene paa Stuelængen, og saa maatte Konen paa Gaarden efter gammel bornholmsk Skik kalde sig Frue), for der skulde være varmt, til Gæsterne kom; mange af dem kom agende langvejs fra, og de var sikkert kozzerna baade om Hænder og Fødder, inden de naaede frem. Selv paa Salen var der Jernovn til at fyre i, saa de unge og Børnene kunde lege der, uden at komme til at fryse.

Middagsmaaltidet blev indtaget tidligt, for at alle kunde faa Tid til at faa en Middagslur, inden Gæsterne begyndte at komme. Karlene og Pigerne gik til deres Kamre, og Johan Brandt tændte sin lange Pibe og lagde sig paa Slagbænken i Mælstuen, og med Smil paa Kind og i de smaa Øjne med Smilerynkerne ved Siden mindedes han Julens gode Mad og

Drik, medens Røgen fra Piben laa som et lyseblaar Skylag, baaret oppe mellem Gulv og Loft af Varmen fra Bilæggeren. Hanna, der var iført sort Atlaskeskjole med Snøreliv og højhalset Pibebrave, vilde ikke lægge sig for ikke at krølle Kjolen; hun satte sig i Armstolen ved Ovn, og snart efter forkyndte langtrukne Fløjtetoner, at hun var gledet ind i Søvnens skønne Rige. Johan Brandt tog et Par lange Drag af Piben, saa satte han den fra sig op ad Væggen ved Slagbænkens Hovedgærde, vendte sig om paa Siden, og et Par smaa Timers Julestilhed hvilede over den gamle Gaard.

Pludselig gav det et Ryk i Hanna; hun trak Fødderne med Safianskoene paa ind under Skørtet og rettede sig op i Stolen. Hun lyttede, jo, hun havde hørt rigtigt, der lød Klang af Bjælder ude i Gaarden. Hun strøg med Hænderne over Haaret, tog den hvide Kappe paa Hovedet og gik hen og kiggede ud gennem Vinduet.

— Johan! kaldte hun. Nu maa du staa op, der er fremmede i Gaarden. Med en pludselig afbrudt Snorken slog han Øjnene op.

— Hvad siger du, Hanna?
— Der er fremmede i Gaarden, gentog hun. Staa nu op og tag en Trøje paa og gaa ud og tag imod dem. Det er Klo fra Vorfeldtsgaard, der er kommet.

Han strakte sig og gabede.
— Fankens ogsaa, nu sov jeg saa dejligt!

— Ja, det faar nu ikke at hjælpe; du maa skynde dig lidt!

Han stod op og tog sin Dyffelstrøje paa og gik ud og hilste paa de ankomne.

Klo, hans Kone og to voksne Døtre gik ind i Forstuen, hvor Hanna tog imod dem og bød dem velkommen. Da de havde faaet Pelse og Kørekaaber af, gik de ind i Stuen og udtalte sig rosende om den gode Varme, som var der.

Saa svingede Kane efter Kane ind i Gaarden, og i Løbet af en Times Tid var alle de ventede Gæster kommet. Der var mange, langt over tredive, gamle og unge, og ogsaa en Del halv voksne Børn.

Nogle af Gæsterne kom helt nede fra Sydlandet; de var kørt hjemmefra allerede om Formiddagen, og de plejede at overnatte og først køre hjem igen næste Dag.

Heldigvis saa det i Aar ud til, at Frost vilde holde sig, saa det ikke kom til at gaa som forrige Aar, da de ogsaa var kommet i Kane, men om Natten slog Vejret om til Tø med Regn, saa de maatte blive i flere Dage, inden der igen kom saa megen Sne, at det kunde lade sig gøre at age hjem i Kane.

Gaardens Piger, der bar Kjoler med store Pufærmer og hvide Forklæder med brede Mellemværk forned, dækkede Kaffe bord inde i Storstuen. Kaffe var ellers ikke noget, der brugtes til Hverdag paa Borregaard, men nu i Juledagene blev den serveret en Gang daglig, og selvfølgelig ved Andenjuledagsgildet skulde den paa Bordet, det manglede bare.

Hanna var en Kone, der kunde dække et Bord, som ikke fandtes Mage til paa nogen Gaard i Sognet. Fin af Byrd som hun var, havde hun i sin Ungdom foretaget den lange og besværlige Rejse til Hovedstaden og haft Plads et Aars Tid hos en Enkegrevinde, der tilbragte sin Tid med Selskabelighed i sin store Lejlighed i Bredgade. Det var fra den Tid, at Hanna endnu bevarede sin Stramtandethed og som Regel sure Væsen over for andre, heri ogsaa indbefattet Johan Brandt, hende Ægtefælle, som hun i sin Tid tog i Arrigskab over

at være blevet svigtet af den rødkjolede Lakaj hos Enkegrevindens, og det var vel sagtens af samme Aarsag, altsaa Arrigskab, at der aldrig kom Børn til Verden paa Borregaard. Men ved festlige Lejligheder var hun den fornemme Husmoder, der baade kunde lave Mad og servere den med enkegrevelige Lader.

I Dag var hun Elskværdigheden selv mod alle, kun naar hun gik hen i Døren og betragtede Pigerne, der dækkede Kaffe bordet, trak hun Overlæben lang, saa Skindet strammedes hvidt over den skarpe Næsetip. Brandt var som en straalende Sol; hans Humør, der var prøvet gennem 30 Aars tørt Ægteskab, foldede sig ud i al sin Styrke; han snakkede og lo og skæmtede med Kvindfolkene om deres fyldige Barme og Bagdele, hvilket gav Bækkegaardskonen Anledning til at hviske til ham, at han maatte baade se og tage paa hende, for saadan noget havde han jo ikke til daglig for Øje — hun tog ogsaa let 13 Lispund i bar Særk.

Ellers var Snakken mellem Kvindfolkene af mere alvorlig Art; den drejede sig i første Omgang om Forlovelser, Ægteskab, Barsel og Begravelse, der havde været i Familien, siden man sidst var sammen, og der var nok at snakke om, for Familienerne var store.

Mændene drøftede det sædvanlige, naar Landmænd kommer sammen, nemlig de forbandede daarlige Tider. Det er jo et Emne, der har været paa Dagsordenen fra den første Gang, en kroget Trægren med en Okse for vadede i Mulden og vil vedblive at staa der, til den sidste atomdrevene Traktor drager sit Dødsstok. Den tykke Karl Hansen fra Hullegaard balrede op og slog i Bordet, saa det gav sig i Borregaardens ormædte Tømmer, og dog var han den af dem

der levnedes ikke saa lidt af det halvtørre Hvedebrød og Tvebakkerne, forsvandt Kagen med Grevindesmagen fuldstændigt.

Mændene var ikke saa optaget af Kagerne, men des mere af tre langhalsede og slebne Karaffer, der stod paa Bordet. Da den første Kop Kaffe var drukket, sagde Johan Brandt:

— Skal vi smage, hvad Moer har hældt paa Karafferne! Værsgod og lind lidt paa Proppen!

Han behøvede ikke at opfordre mere end den ene Gang til at smage paa Nektaren, for Karafferne blev grebet om deres lange Hals og ført op til Næsen med en vis Rutine.

— Ah! Det er vel nok Sager! Ægte Sct. Croix Rom! sagde Klo og snusede Duften fra Rommen op i Næsen med et langt Drag. Efter Beregning havde han drukket Koppen omtrent tom for Kaffe, saa det blev en stor Syp, der skulde til for at faa den fyldt til Randen igen.

De fleste af Kvindfolkene lod Flasken dydigt gaa forbi; det var ikke helt sømmeligt endnu den Gang, at Damer drak Kaffe i Selskab.

— Tag du bare et Par Draaber i Kaffen, Moer, sagde Jørgen Brandts Svoger, den rige Hans Pedersen fra Frostegaard.

— Du klagede jo over, da vi kørte hjemmefra, at du havde faaet en Rempe a Moersjagan, og Rom skal være god til at faa Vinden til at drive! Madam Pedersen rødmede og slog Øjnene ned.

— Aa, Far, jeg synes, at du kunde haft tiet stille med det; og det passer sig ikke at sige saadan her ved Bordet!

— Aa, skidt med det. Det er jo ikke andet, end Gud og Hvermand kender, naar det kommer paa jer Kvindfolk!

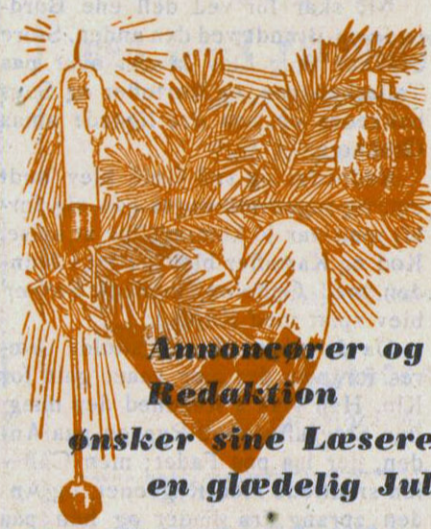
Da Kaffe og Mængde var sat til Livs, bød Brandt Velbekomme. Mændene gik ud for at se dem om i Stald og Lo, og Kvindfolkene gik ind i den anden Stue og indtog deres forrige Pladser og Stilling, siddende ret op og ned med Hænderne hvilende i Skødet.

Børnene og de unge af begge Køn var tryet ud paa Salen og legede de gammeldags Rundlege. Det var noget for de unge Bondedøtre og -sønner, for det gav Lejlighed til at holde i Hænderne og tage om Livet, ikke mindst, da de slukkede Lysene og legede „Bytte Koner i Mørke“. De unge Piger fniste kaade og veloplagte; men Legen blev brat afbrudt, da de mindre Børn kom rendende ind i Stuen, hvor Madammerne sad, og fortalte, at der var helt sort paa Salen. Den blege Stine Paulsen rejste sig og gik i Spidsen for et Par andre Madammer ud til de unge og befalede dem at faa Lysene tændt igen, da det ikke passede sig at sidde paa Skødet af hinanden i Mørke.

Da Mændene havde beset alting ude omkring, kom de ind igen i ivrig Passiar om de nye Avlsredskaber, som Brandt havde lagt sig til; der var baade Fjedertandsharve og Hesterive, som kunde lægge Sæden og Høet af sig selv, bare et Haandtag blev løftet en Smule.

Mændene satte sig til at spille Kort paa to Partier, og Tjenestepigerne, der var i Færd med at dække Bordet til Aftensmaden, fik af Hanna Besked om at sætte Glas frem til Mændene, og selv kom hun med et Par Kander varmt Vand, Sukker og Rom til Toddy.

Medens Kvindfolkene stadig indtog deres stive Stilling paa de umagelige Træstole, tavse, efter at de familiære Emner var udtømt, morede Mændene sig højroset ved Kortspillet. Tunge Næver slog i Bordet, naar der skulde „stikkes“, og Latteren

alle, der sad paa sin Gaard med de fleste Penge paa Kistebunden.

De unge Mænd sad tavse og lyttede til de ældres Snak, medens Børnene og de unge Døtre stod forlegne og dydige omkring deres respektive Mødre. Røgen fra Langpibernes Wollé-Knaster laa allerede tæt og tung under Loftet og gav sammen med Ovnrarmen en stemningsfuld Hygge i Stuerne.

Saa blev der af Hanna budt at gaa til Bords, og omsider var alle bænkkede. Tjenestepigerne gik rundt og skænkede Kaffe af Sølvkander. Det hjemmehuggede Sukker i Sukkerkarene blev taget forsigtigt med Spidserne af Tommel- og Pegefingre og langsomt sænket ned i Kaffen for ikke at stænke paa den hvide Dug.

Kvindfolkene og Børnene lod Hannas Hvedebrød og Smaakager vederfares Retfærdighed samtidig med, at de udtalte dem rosende om Smagen i Bagværket. Smørkagen, bagt efter Enkegrevindens Recept, vakte udelte Beundring og Appetit, og medens

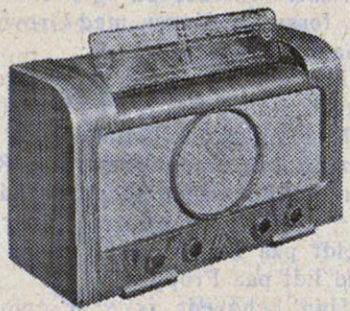
Magasin
du Nord

Julegaven til **Herreerne**

PRIMA FILTHATTE
11.65 14.50 16.50

SOKKER PRIMA HAARHATTE
i smukke Mønstre
baade i lette
og svære
Kvaliteter...

Fritz Reusch

Phillips

Unica

To-R

B & O

L. L.

A. A. C.

Audiola

Ducon **RADIO**

og Radio-Grammofoner

William Lind

Nørregade, Tlf. Allinge 95

20 Aars Erfaring!

Juleblomster

Julekranse

Adventskranse

Svend Jørgensen

Frugthuset

Allinge

Gulvafhøvling

Skal Deres Gulve afslibes
og bones,
da henvend Dem til

VILHELM NIELSEN

Østergade 8, Allinge

Besked pr. Tlf. Allinge 192

MONU MENTER

Sæt Deres kære
et smukt Minde

H. Svendsens Stenhuggeri

(ved Teknisk Skole)

**Haandarbejde
som Julegave**

Mange fikse Idéer
til Duge, Løbere, Puder,
Forklæder og andre
nyttige Ting

Færdige, monterede
Puder, Juleløbere,
Kraver, Tøfler m. m.

Broderiforretningen
Helga Holm v. Posth., All.

Manufaktur og Tricotage

Jens Hansens Eftfl.

Telefon Allinge 29

**Blot jeg dog havde et Stykke Mad
med italiensk Salat rørt i Olie - og fra**

Svend Hansen

Tlf. All. 38

Viktualie

Hans Skov slog paa sit Glas og holdt den samme Tale, som han havde serveret ved hvert Julegilde paa Borregaard de sidste 30 Aar. Talen var en Hyldest til Vært og Værtinde for godt Traktement og sluttede med et Leve for de kære to.

Da man rejste sig fra Bordet, gik man rundt og ønskede hinanden Velbekomme.

Hen paa Aftenen kom Morten Træskomager og hans Søn med Violin og Klarinet for at spille til Dans

paa Salen. De unge lagde for, men længe varede det ikke, før ogsaa de ældre traadte Dansen, saa Sveden drev, og Støvet hvirvledes op af de lange Kjoler med Piber og Garneringer.

Hen paa Natten serveredes skaa-ret Mad og Snaps til Mændene, medens Kvindfolkene fik Kaffe og fint Brød.

Enkelte maatte trætte af Mad og Drik lægge sig et Par Timer og hvile; og naar andre skulde til Sengene,

Møbler

til alle Formaal

Lædervarer i stort Udval
Persienner
Rullegardiner

Møbelhandler

N. P. ANDERSEN

Havnegade 31 . Allinge

Slagter- og Viktualieforretninger i Allinge er lukket 3. Juled.

Durotex Gulvbelægning

Nutidens bedste Belægning til Gulve, Trapper, Borde, Vægge og lign.
Lægges paa Deres gamle Træ- og Betongulve, ensfarvet eller flammert efter Ønske.

Vi lægger „Durotex“ over hele Øen

FORLANG TILBUD

Vilhelm Nielsen

Østergade 8, Allinge . Besked pr. Tlf. All. 192

Legetøj

Brevpapir, Julekort

Bordløbere, Servietter

Juletræsdyt

Borddyt

*Køb Julegaven
i*

Kofods Papirhandel

Kirkepladsen

Ophør

Den 31. December 1947
nedlægges mit Kontor i Allinge,
og min Virksomhed som
Revisor, Regnskabskonsulent,
Dokumentskriver m. m. ophører

Jeg bringer mine Klienter
en hjertelig Tak
for Tillid og Velvilje

Kaj Pedersen

Edm. Carlsen

(nyaabnet) Skråderforretning

Fineste Forarbejdning
og Pasform

✱

Stof modtages
til Forarbejdning

Storegade 14 . Allinge

Julebøger: Carl J. E. Aakerlund: Mands Vilje - Mands Værk . Otto J. Lund: Enj Håzlehorra

Næsten

som i gamle Dage

*Man kigger sig
inden Døre
om Hjemmets Midtpunkt*

... Radioen fra...

Nordbornholms **RADIO**
SERVICE

Ove A. Petersen — Telefon Allinge 120

JULE-IDEER

finder De i

Allinge Messe

Armlænker - Ringe
Skaale - Fade
Lysestager
Toiletsæt
Skrivebordsæt i Marmor
Bronze-Fade

Bordflag
Consolure m. Slag i forsk. Træsorter
Brillestel og Etuier
Læseglas
Barometre
Stuetermometre

**CONRAD
HANSEN**

Tlf. Allinge 140

Bestil
i god Tid!

**Stole
og
Borde**

til Hoteller og Pensionater

BORNHOLMSK

Möbelindustri

CARL JØRGENSEN . TELEFON ALLINGE 128 x

Julens Blomster

Lysdekora-
tioner
Kranse
Juletræer

HANDELSGARTNER
C. JENSEN
Telefon Allinge 41

De nyeste
Permanentapparater
**Frisuren
der klær
Dem!**

Mary Them

ved Posthuset

Telefon Allinge 12

JULEGAVER

Glas Porcelæn
Isenkram
Køkkenudstyr
1. Kl. Kolonial

Køb nyttige Ting hos

P.C. Holm Allinge

**Cykler og
Motorcykler
repareres**

Salg af nye Cykler
og Reservedele

Fr. Bager, Allinge
CYKLEVERKSTED
Telf. 252

Daggamle Kyllinger

af hvide Italienerne (indkøbt
fra Kontrolhenseriet
„Pilehøj“) × R. I. R. kan
leveres i Sæsonen

Bestillinger modtages gerne snarest

J. Grønvald
»Grønvang« Olsker
Tlf. Allinge 16 y kan benyttes

Kaffen fra Prima
er prima!!

Telefon Allinge 40

Tejn

Nyttige Julegaver!

Kolonial
Isenkram
Vin og Spirituosa

Legetøj

A. MOGENSEN

Stort Udvalg i Legetøj

Juletræslynt
Juleløbere
Duge
Servietter
Bordbomber

Køb Deres Julegaver hos

KARL IPSEN, Tejn
Telf. Allinge 181 u

Gæs og Ænder

1. Kl.s Varer
Hjemmelavet Paalæg

Schack Jørgensen
Telf. Allinge 169

En Gasbageovn

kun lidt brugt, sælges
O. A. Petersen. Tlf. Allinge 120

Til Julen!

**Bøger
Keramik
Fyldepenne
Brevpapir
Alt i Legetøj**

**Allinge
Boghandel** v. Havnen
Tlf. 56

Nyttige Julegaver

Elektriske Artikler
Lysekroner
Lamper . Skærme

S. Aa. Andersen
Aut. Installatør
Kirkegade . Tlf. All. 101

**MALERI
af Mogens Ege**
sælges. Henv. Strandvej 15

Lækre Lækkert
Kager Brød

Melchior Hansens
Eftfl.
C. Petersen, Tlf. All. 11

God
Jule-Gave Idé

**Dame-
og Herre-
Pyjamas**

til Damer:

Str. 40 — Kr. 25,50
Str. 42 — Kr. 25,75
Str. 44 — Kr. 26,25

til Herrer:

Str. 38 — Kr. 27,50
Str. 40 — Kr. 28,00
Str. 42 — Kr. 28,50

Fritz Reusch
Telefon 5 Allinge

RUTEBILEN

Nexø - Svaneke - Gudhjem - Rø - Allinge - Sandvig

— og omvendt — kører hver Uge MANDAG og FREDAG
Bilen medtager Passagerer og Pakker.

Bornholms Jernbaner

KØRSEL

med 6—7 Personers og 16 Personers Biler
og al Lastkørsel udføres

Telf. Allinge 147

A. Bergmann

Allinge-Sandvig Husmoderforening

afholder **Juletræs-fest** Kl. 15 paa Teknisk Skole
for Medlemmernes Børn Lørdag den 3. Jan. 1948

Lukketider i Julen!

Søgnedage fra 17. til 23. Dec. (begge Dage incl.) aabent til Kl. 21
Søndag 21. Dec. aabent fra Kl. 16—20
Juleaftensdag og Lørdag 27. Dec. lukkes Kl. 14
Dagene mellem Jul og Nytaar lukkes Kl. 15 (ogsaa Nytaarsaften)
Nordbornholms Købmandsforening

Kun 1. Kl.s Varer!

All. 45 All. 45

De ringer, vi bringer Varerne
overalt!

Paalægsforretn., Lindeplads
WANG HANSEN

**Paalæg . Salater
Alle Slags Sild
Fuldfed Ost
Marmelade
Røget Aal
Hummer
Markrelfilet i Olie
o. m. a.**

**Ænder og Sæs
til Julen**

**Kaj Jensen's
Slagterforretning**
Allinge

Stort Udvalg i Julegaver

Gør Deres Juleindkøb i PRODUKTEN! En Week=end

★ ★ ★

til *Svenskekysten*
for ca. 25 Årsiden

Det hyggelige Simrishamn i de kendte Omgivelser, lav skiferlignende Granit og en lang, rød Strandbred, der østpaa strækker sig op mod det høje Forbjerg, Stenshuvud, kommer hurtigt nærmere — snart staar vi ind i Havnen og lægger til Kaj. Tolderen arriverer. Vist ikke saa meget i Embeds Medfør som for at stille sin Nysgerrighed spørger han os ud angaaende Baad og Bestemmelse. Saa letter han paa Kasketten og ønsker os „God Søndag“.

Senere, mens vi sidder ved Prokosten, prajes vi af en ældre Gubbe, som jeg har lumsk mistænkt for har lugtet Snapsen; vor Indbydelse til at faa en Bid Brød med lader han sig da heller ikke sige to Gange. Det er Fisker Bengtson:

— Kom hem till meg och smak den svenska brännvinen och Punch... Flickorna får ble glada for et besök, och så skal ni få höra vor Grammofon... det kann ble mycket trevligt...
Efter at vi har fartet lidt rundt i Byen, ser Jordens mest storbarmede Kvinde med Bryster som

Balloner, Hvepsetalje og smaa Ben — og Onkel har vist mig det Hønselhus, hvori han engang i sin søgrønne Ungdom havde overnattet 3 Nætter, fordi Damperen sejlede fra ham. Penge havde han ikke, og maatte fægte sig til lidt Brød og ellers trække Gulerødder i Haverne — banker vi paa hos Bengtssons.

Og det blev ganske „trevligt“, vi fik nemlig rigeligt med „Kaffesvorta“. Da vi saa har hørt den hæse Grammofon aflire Sømandsvalse og Polkaer, gaar vi Tur med Pigerne. Jeg i Spidsen med Anna og Else, Onkel bagefter med Amalie. Anna er tyk og just ikke nogen Skønhed, og Else vilde have svært ved at fange Grise — dog har jeg saa afgjort skudt Papegøjen, thi Amalie har Træben! Det er sikkert af Skuffelse over, at de yngre Piger har valgt mig til deres Kavaller, at Onkel geraader i Galgenhumor; jeg hører ham prata svenska og rive Vittigheder af sig, saa agtværdige Simrishamborgere vender sig om.

Det bliver en herlig Dag med Legen Tagfat og andre Narrestreger i Klipperne nede ved Havet — og det ender med at vi lover at blive og gaa med Flickorna paa „Dansbanan“.

Det viser sig at være 5-Øres Dans paa aaben Estrade i Parken til stort Hornorkester, og hele Byens Ungdom er paa Benene, medens den ældre Generation ser til og synger med paa Omkvædet. Aldrig har vi danset saa meget Polka, Hopsa og „Vals avet om“ som denne Kvæld. Jeg har nok at gøre med at svinge mine Piger, og Onkel danser Hamburger med Amalie, som mesterligt forstaar at banke Takten i Plankerne med Træbenet! Her er Liv og glade Dage. I Boderne sælges kun „Lemonad“, men jeg tror, at „Pøjkana“ henter Humøret fra skjulte Beholdninger inde i Buskadset. For de fleste, som for os, er det dog kun almindelig Livsglæde, der giver sig Udslag i Sang og Latter og gør, at vi klemmer fastere om Pigen, naar vi tager en svensk Vals avet om.

Saa spilles sidste Vals, som jeg tager med Else. Anna er forlængst forsvundet i Parken med en Ven, vi vil følge efter; men saa faar Onkel pludselig moralsk Opstød, der hjælper ingen „kære Mor“ — nu skal vi sejle!

Taagen ligger som en Dyne over Østersøen; de vinkende Skikkelser under Gadelygten udviskes straks vi lægger fra Kaj og lister ud gennem Udsejlingen, famlende fra Prik til Prik.

Da Kursen er sat til Hammeren og Lanterne efterset, sidder vi en Timestid og sludrer og faar os en ordentlig Latter, mens Onkel fortæller, hvorfor vi saa pludselig skulde afsted; Amalie var nemlig løbet varm og havde opfordrende vist Onkel Gadedørnsøglen — den hang paa Træbenet!

Saa tårner Onkel til Køjs med Formaning til mig om at holde godt Udkig og endelig varsko, hvis jeg hørte Taagesignaler.

Det har blæst frisk hele Dagen, nu er det stille; men der gaar høj Dønning. Paa Grund af Mørket og Taagen kan man ikke se mere end netop Lønningen agter, og det mærkes forunderligt, hver Gang Baaden uforvarende løftes til Vejrs, og man har Fornemmelser af at skyde kolossal Fart,

Kompasset maa passes uafbrudt, thi Baaden girer, og der er intet Holdepunkt for Øjet i det hvide Taagehav. Det er ret anstrengende i Længden, og jeg kigger til Vejrs for at se, om ikke Stjernerne skulde skinne igenem. — Jo, min Sandten, der er jo een! Men hvad er det, den flytter sig... jeg udstøder et Vræl og vælter mig over

Rorpinden... og aldrig har vel Onkel tørnet ud saa hurtigt, som en Raket ryger han op ad Kahytstrappen... men dog for sent til at foretage sig noget. Lastdamperen, vi takket være min hastige Manøvre undgik at paasejle, er allerede forsvundet i Taagen.

Det var en slem Forskrækkelse, Onkel er pludselig blevet lysvaaden, han henter en extra Sweater og en gammel Overfrakke; vi faar Glød i Piberne og sidder saa og stirrer spændt ind i Taagen.

Nogen Tid efter i Nærheden af Bornholm, sejler vi lidt efter lidt ud af Taagen, og vi faar Landkending udfor Hammerhavnen i Stedet for ved Hammerodde.

Maanen, der er i Næ, hænger som et gyldent Segl over gamle Borgruiner; de ser fantastiske og uvirkelige ud. Vi lægger Roret om,

runder Odden, og i Allinge Havn hopper jeg af, ønsker Onkel god Fart og ser saa fra Klipperne Baaden forsvinde nedad Kysten.

Gas Vand Sanitet

Centralvarmeanlæg
Autogensvejsning
Blikkenslagerarbejde

NIELS W. GROOSS,
Havnegade 29, Allinge
Tlf. 261

Julehandelen 1947

under nuværende Forhold...

bliver desværre ikke, som vi havde ønsket den; men trods alt finder De mange gode Varer i

NORDLANDETS HANDELSHUS

Blikkenslager

Gas . Vand . Sanitet . Centralvarme

Ethvert Arbejde fra

EK

er sin Pris værd

Emil Kofod

Telefon Allinge 160

Kofoed & Mortensen

ALLINGE

Likhistemagasin

Byggeforretning & Maskinsnedkeri

KONDTORKAGER

og det bedste Brød

Bager Th. Andersen

Sandvig

Byens bedste Kaffe

Altid friskbrændt

Altid nymalet

RIGTIG JULEKAFFE

O. Sonne-Mortensen
Tlf. Sandvig 28

Magasin du Nord

Hvor

Jule=Indkøbene

gøres til Deres Fordel!

Det er ikke let at opremse de forskellige Julegaver, De kan købe hos os, da alt kommer og gaar forholdsvis hurtigt...

HUSK

det betaler sig altid at handle hos

Men een Ting er sikkert: Aflægger De hyp-pigt Forretningen et Besøg, vil De erfare, at vi har en Mængde gode og smukke Julegaver til hele Familien, og som alle blive glade for.

Fritz Reusch

Telefon 5

Allinge